

Адам Міцкевич
Жаби та їхні королі

Перекладач: Микола Лукаш
Джерело: З книги: Від Бокаччо до Аполлінера/Переклади/ К.:Дніпро,1990

Річ Посполита Жаб на все болото здавна
Була шляхетською анархією славна.
Великі і малі Жаби
Там надто вільно вже велися:
Де хоч скакай, гуляй, ікрися,
Що хоч роби!
Аж набридати всім сваволя почала,-
Живуть, мовляв, незгірш усі земні створіння
За монархічного правління:
Звір леву кориться, птах слухає орла,
Нащо бджола —
І та царицю знає — матку...
Жаби до Зевса в крик, у квак:
"Ква-ква! Дай для порядку
Й нам короля, як так!"

Бог дав за короля в республіку жабину
Кийка Кийковича (по-простому — дубину).
Кийок в калюжу з неба плюх!
І так перелякав зухвалих скрекотух,
Що, затаївши дух,
Ті цілий день і цілу ніч мовчали,
І аж на ранок стиха кумкать стали:
"Кум-кум! Що чуть од короля?"
А згодом сміливіші, старші
Наважились на очі стать монарші.
Давай вони заходити здаля,
А потім ближче, ще... Нарешті осміліли,

За лапки торгають, а ті й на шию сіли,-
Кийок усе їм дозволя.
"Оце король, так так! Ти бачив чудасію?
Та ми йому — квак-квак! — всі вилізем на шию!..
Цьому нікчемнику скорятися шкода!
Потрібна влада нам поважна і тверда!"

Дійшла до Бога знов та скарга,
І він змінив Жабам монарха:
Замість Кийка настановив Вужа.
А цей повзун, пливун, підслухач і підглядач
Усюди нишпорить (щоб знали короля, бач!)
І ні на кого не вважа —
Усіх гризе, немов залізо ржа.
Вельможних Жаб за те, що дмуться і жиріють,
Ще й допускаються усяких зловживань,
А бідних, знов, за те, що в злидні, як у твань,
Залізли з лінощів, та так і животіють,
А квакунів за те, що не мовчать,
А мовчунів за те, що не кричать...

Отак той Вуж тиранить рід жабиний.
Відчайне кумкання встає аж до небес —
І знов Жаби благають переміни,
Та їх уже не слухає Зевес.